

[Honoré]

forslag et forkert middel til at realisere et rigtigt mål: sammenkædning mellem Europa-Parlamentet og folketinget. Men så foreslår vi et rigtigt middel til at nærme sig dette rigtige mål, som socialdemokraterne i sin tid ønskede at realisere. Altså burde socialdemokraterne, logisk set i hvert fald, stemme herfor.

Vi havde selvfølgelig også gerne set, at det konservative folkeparti ville stemme for et forslag, som de selv har anvist som et rigtigt middel til at virkeliggøre det rigtige mål, og navnlig burde da EF-modstanderpartierne stemme for vort forslag. At dømme efter deres egne udtalelser frygter de jo, jeg havde nær sagt mere end alt andet, at Europa-Parlamentet så at sige hæver sig op over de nationale parlamenter, isolerer sig fra dem, får mere magt over de nationale parlamenter. Men hvordan vil man forhindre det, medmindre man sørger for en tæt kontakt mellem nationale parlamenter og Europa-Parlamentet?

Men så ser vi, at de samme partier går imod denne principielle holdning ved at foreslå, at grupper uden for folketinget kan opstille på så lempelige vilkår som muligt. Hvorfor forlader disse partier denne principielle holdning om sammenkædning mellem folketing og Europa-Parlament? Det gør de, tror jeg, af taktiske grunde, fordi de vil give vennerne i Folkebevægelsen mod EF muligheder for at få mandater i Europa-Parlamentet, noget, som, så vidt jeg ved, Folkebevægelsen mod EF ikke i sin tid blev stiftet for at få. Længere rækker principperne for disse partiers vedkommende altså ikke.

Vi kan derfor anbefale vort ændringsforslag, mener jeg, til både EF-tilhænger- og EF-modstanderpartier.

Vi agter også at stemme for ændringsforslag nr. 20 om anvendelse af en divisor, der er mere rimelig over for de mindre partier.

Ib Christensen (DR):

Da dette lovforslag blev fremsat og var til første behandling, forlød det, at regeringen sandelig var åben og imødekommende over for både det ene og det andet: man kunne forhandle om underskriftskrav, og man kunne forhandle om både det ene og det andet. Det viste sig imidlertid meget hurtigt under udvalgsbehandlingen, at der aldeles ikke

kunne forhandles om noget som helst, men at regeringens forslag lige til sidste komma skulle køres igennem, og nu har man altså fået nogle venner – de sædvanlige – til at hjælpe regeringen igennem.

Det er endog sket på den måde, som tidligere påpeget af ordførere, at de oprindelige mindretalsudkast, som socialdemokratiets medlemmer af markedsudvalget havde udarbejdet, om, at dette forslag alene vedrører valgmoden, og at der ikke hermed sker nogen ændring i Parlamentets beføjelser, er udgået af denne fællesbetænkning fra socialdemokratiet, venstre og de konservative og indskrænket til et referat af, hvad udenrigsministeren skal have sagt i udvalget. Altså en afgjort og klar svækkelse.

Fremskridtspartiet forbyrder jo endnu en gang: fremskridtspartiet, der gerne af og til vil gøre sig til af at være lidt EF-kritisk, accepterer det her med hud og hår og anerkender det oven i købet som det, man kalder et demokratisk fremskridt, uagtet man realistisk erkender, at de direkte valg vil føre til en øget indflydelse for EF-Parlamentet. Så vil jeg gerne spørge: hvis dette EF-Parlament får øget indflydelse, hvem sker det så på bekostning af? Kan det være andre end EFs Ministerråd, dér, hvor vi har den såkaldte vetoet? Det er heller ikke lykkedes at klargøre, om denne vetoet, der sigtes til, er uændret, er den i Luxembourg nedfældede, eller det er den vetoet, der kun gælder på begrænsede områder i henhold til traktaten. Ej heller det er der klarhed om.

Endvidere bør såvel fremskridtspartiet som andre være klar over, at der er kommet utallige tilkendegivelser om, at de direkte valg skal være det instrument, der fremmer unionsplanerne. Vi ser det i Tindemansrapporten, der klart udtrykker, at dertil skal de direkte valg bruges. Vi ser det i de valgprogrammer, som forskellige EF-partier udarbejder i denne tid og gennemfører, og der er kommet klare tilkendegivelser derfra om, at dette her er et skridt på vejen. Derfor er der altså en nøje sammenhæng mellem en udhuling af Danmarks selvbestemmelsesret og gennemførelse af dette lovforslag, selv om der altså ikke umiddelbart er tale om, at Parlamentet officielt får overdraget øgede beføjelser i og med, at dette lovforslag køres igennem.